

om det, det drejer sig om. Det er nemlig retfærdighed over for landbruget.

Frihed 2000 støtter selvfølgelig dette beslutningsforslag. I et retssamfund som det danske betragter vi det som en selvfølge, at det skal vedtages.

B 126 støtter vi ligeledes. Det må være rigtigt, at vi præciserer reglerne over for kommunerne og amterne, der administrerer ordningen, og at de får nogle retningslinjer, så der ikke er tvivl om, hvad der bliver krævet af de forskellige strækninger langs åerne. Forholdet er jo, at man ude omkring ikke ved præcis, hvordan man skal administrere, og så opstår misforståelserne og kontroverserne mellem landmændene og myndighederne.

Det må være rigtigt, at der må være nogle krav til de mennesker derude, der administrerer tingene, men selvfølgelig må der også være krav til landmændene. Det drejer sig om at udforme præcise retningslinjer. Det kan ikke være rigtigt, at en landmand får en bøde eller eventuelt bliver slæbt i retten, fordi der ikke er nogle helt klare retningslinjer, og derfor vil det være rigtigt, at vi får nøjagtigt præciseret, hvorfra og hvortil der skal måles. Det må være noget, som alle kan gå ind for.

Som debatten har formet sig, kan jeg godt se, at det nok ikke bliver i denne samling. Men der går nok ikke lang tid, før vi får en borgerlig regering, og så kan den jo gennemføre de to forslag.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Ordføreren for forslagsstillerne til B 126, hr. Christian H. Hansen.

Christian H. Hansen (DF):

Jeg må sige, at på denne solbestrålede fredag eftermiddag er vi i Dansk Folkeparti faktisk glade for, at vi sammen med Kristeligt Folkeparti har kunnet fremsætte disse to beslutningsforslag.

I Dansk Folkeparti har vi den grundlæggende holdning, at da man indførte de dyrkningsfri bræmmer på 2 meter langs naturlige eller højt målsatte vandløb eller søer, burde der samtidig være indført en kompensation til de bredejere, der er omfattet af indgrebet. Det skete imidlertid ikke, og det er så det, de to beslutningsforslag lægger op til.

Hvis man generelt ser på de byrder, der er pålagt landbruget i dag, er det efter Dansk Folkepartis opfattelse ganske omfattende byrder,

der er tale om. Byrderne kan både være økonomiske og bureaukratiske, men hvis vi forholder os til det administrative, er det naturligt at tage det med i de to beslutningsforslag – i hvert fald i B 126 – nemlig at lægge op til, at der sikres en ensartet administration af loven i amter og kommuner, så bredejernes retssikkerhed sikres over hele landet.

Som loven administreres i dag, er det i praksis forvaltningsmyndigheden, der afgør, om et vandløb er naturligt. De fleste kommuner og amter forudsætter uden at indhente yderligere dokumentation, at alle vandløb er naturlige, og for at bevise, at et vandløb ikke er naturligt, må en bredejer ofte selv foranstalte undersøgelserne. Heri ligger der efter Dansk Folkepartis opfattelse to urimelige tiltag, nemlig for det første, at utilstrækkelige definitioner i loven fører til, at bredejerne forskelsbehandles, og for det andet, at det kun er de bredejere, der har ressourcerne til at undersøge sagerne nærmere, der har mulighed for at få ændret kommunens eller amtets afgørelse. Som forslagsstillere finder vi det endvidere krænkende for retssikkerheden, at bredejerne pålægges bøder, uden at det har været nærmere undersøgt, om vandløbene er naturlige eller højt målsatte, og bredejerne dermed er omfattet af bestemmelserne om dyrkningsfri bræmmer.

Det skal slås fast, at vi er enige i både de praktiske og de miljømæssige fordele ved en udvidelse af bræmmerne fra 1 til 2 meter. Men vi finder det ikke tilfredsstillende, at udvælgelsen har karakter af en generel erstatningsfri regulering, hvor der ikke skal ydes erstatning ifølge grundlovens § 73, og derfor finder vi det rimeligt, at der ydes bredejerne en kompensation for udvidelsen af bræmmerne fra 1 til 2 meter.

I Dansk Folkeparti er vi også af den opfattelse, at havde man i sin tid, da man vedtog de 2 meter dyrkningsfrie bræmmer, også indbygget en kombinationsmodel i forslaget, havde man undgået den utilfredshed, som egentlig er ganske forståelig, blandt de berørte bredejere. Det havde været nemmere at opnå forståelse for sagen, og nogle af dem, der har været trukket gennem årelange retslige slagsmål, havde været dem foruden. Det havde sparet ressourcer for samfundet, og det tror jeg egentlig at alle ville have været ganske glade for.

Jeg tror egentlig også, at myndighederne ville have været glade for, at de havde undgået at gå ind i de sager, og jeg har også lidt på fornem-